

Sygn. akt II KK 332/21

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **M. J. K.**,
skazanego za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 23 września 2021 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego
w P. z dnia 24 lutego 2021 r., sygn. akt V Ka [...], utrzymującego w mocy wyrok
Sądu Rejonowego w P. z dnia 5 października 2020 r., sygn. akt. II K [...],
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

**nie uwzględnić wniosku o wstrzymanie
wykonania zaskarżonego kasacją wyroku.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 5 października 2020 r. Sąd Rejonowy w P., sygn. akt II K [...], uznał M. J. K. za winnego popełnienia czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za który wymierzył mu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Po rozpoznaniu apelacji obrońcy M. J. K., Sąd Okręgowy w P. wyrokiem z dnia 24 lutego 2021 r., sygn. akt V Ka [...], utrzymał w mocy zaskarżony wyrok Sądu I instancji.

Wyrok Sądu odwoławczego został zaskarżony kasacją obrońcy skazanego, w której sformułowano także wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia.

Uzasadniając wniosek obrońca wskazał na zasadność i doniosłość zarzutów kasacyjnych, powołując się także na sytuację rodzinną skazanego – jego status jedyne go żywiciela rodziny, stan zdrowia jego żony, S. K. oraz małoletniego syna, powodujący konieczność pomocy w codziennym funkcjonowaniu. Na okoliczność stanu zdrowia żony i potrzeby rehabilitacji syna skazanego została załączona do kasacji stosowna dokumentacja medyczna. Ponadto, w ślad za kasacją, pismem z dnia 14 lipca 2021 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego - 21 lipca 2021 r.) obrońca przedłożyła „uzupełnienie kasacji i zawartego tam wniosku o wstrzymanie wykonania kary”, załączając do tego pisma dokumentację medyczną dotyczącą S. K. z dnia 23 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Co prawda z samej treści art. 532 § 1 k.p.k. nie wynikają przesłanki wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku, jednak w orzecznictwie słusznie przyjmuje się, że Sąd Najwyższy może skorzystać z tej instytucji wyłącznie w wyjątkowych przypadkach. Za podjęciem takiej decyzji muszą przemawiać: bardzo wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, nietrafność merytoryczna wyroku oraz ustalenie, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (por. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 września 1998 r., II KKN 178/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 września 1998 r., II KKN 262/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 184/18). Toteż można wstrzymać wykonanie zaskarżonego kasacją wyroku, jeżeli wyraźnie rysuje się perspektywa uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania na skutek uwzględnienia kasacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18). Regułą jest bowiem wykonalność prawomocnego wyroku (art. 9 § 2 k.k.w.), zaś wstrzymanie jego wykonania – wyjątkiem.

Mając na względzie powyższe ogólne reguły rządzące wstrzymaniem wykonania wyroku, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie nie

przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji obrońcy skazanego M. J. K. od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w P..

Uzasadniając wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku obrońca wskazała na okoliczności dotyczące sytuacji rodzinnej skazanego, stanu zdrowia jego żony i syna, konieczność udzielania przez skazanego pomocy w codziennym funkcjonowaniu rodziny oraz zarobkowania z uwagi na status jedyne go żywiciela rodziny. Odnosząc się do tych argumentów należy przypomnieć, że mogą być one rozpatrywane przez pryzmat instytucji prawa karnego wykonawczego, takich jak odroczenie lub przerwa w odbywaniu kary pozbawienia wolności (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2009 r., III KK 241.09) a nie przy orzekaniu w przedmiocie wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.